

2.18.2024 - Неділя 1-ша Великого посту, Православ'я. Св. Лева, папи Римського.

Згідно Типікону в цей день служиться літургія святого Василя Великого

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 5): Рівнобезначальне з Отцем і Духом Слово,* що від Діви народилося на спасіння наше,* прославмо, вірні, і поклонімся,* бо Воно благозволило тілом зійти на хрест* і смерть перетерпіти, і воскресити померлих* славним воскресінням Своім.

Тропар (глас 2): Пречистому образу Твоєму поклоняємося, благий,* просячи прощення прогрішень наших, Христе Боже,* бо волею благоволив еси плоттю зійти на хрест,* щоб ізбавити тих, що їх створив еси, від неволі ворожої.* Тому благодарственно кличемо Тобі:* Ти радістю сповнив усе, Спасе наш, прийшовши спасти світ.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні.
Амінь.

Кондак (глас 8): Неописанне Слово Отче* із Тебе, Богородице, воплощенням описалося* і, осквернений образ у давнє зобразивши,* з божественною добротою з'єднало,* та, ісповідуючи спасення, ділом і словом ми це являємо.

Прокімен (глас 4): Благословен еси, Господи, Боже отців наших, і хвальне, і прославлене ім'я Твоє на віки (Дан. 3,26).

Стих: Бо праведний еси в усьому, що створив Ти нам (Дан. 3,27).

Апостол: (Євреїв 11, 24-26; 32 – 12, 2.):

Браття і Сестри, вірою Мойсей, коли був виріс, зрікся зватися сином дочки фараона; волів радше страждати разом з людом Божим, ніж зазнавати дочасної розкоші гріха, бо, дивлячись на нагороду, вважав за більше багатство наругу вибраного народу, ніж скарби Єгипту. І що ще скажу? Часу не вистане мені, як почну розповідати про Гедеона, про Варака, про Самсона, про Єфту, про Давида й Самуїла та пророків, що вірою підбили царства, чинили справедливість, обітниць осягнули, загородили пащі левам, вогненне полум'я гасили вістря меча уникали, ставали сильні, будучи недолугі, на війні проявили мужність, наскоки чужинців відбивали. Жінки діставали назад своїх померлих, які воскресали. Інші загинули в муках, зрікшись від них звільнитись, щоб осягнути ліпше воскресіння. Інші зазнали наруг і бичів,

кайданів і в'язниці; їх каменували, різали пилою, брали на допити; вони вмирили смертю від меча, тинялися в овечих та козячих шкурах, злиденні, гноблені, покривджені; вони, яких світ був невартий, блукали по пустинях, по горах, по печерах та земних вертепах. І всі вони, дарма що мали добре свідчення віри, не одержали обіцяного, бо Бог зберіг нам щось краще, щоб вони не без нас осягли завершення. Тому й ми, маючи кругом себе таку велику хмару свідків, відкиньмо всякий тягар і гріх, що так легко пристає до нас навколо, і біжімо витривало до змагання, що призначене нам, дивлячися пильно на Ісуса, засновника й завершителя віри, який, замість радості, що була перед ним, витерпів хрест, не звертаючи уваги на сором, і возсів праворуч Божого престолу.

Алилуя (глас 4): Стих: Мойсей і Арон між єреями Його і Самуїл між тими, що призивають ім'я Його (Пс. 98,6).

Стих: Призивали Господа і Він вислухав їх (Пс. 98,6).

Євангеліє: (Йоана 1, 43-51.):

В той час вирішив Ісус піти в Галилею. І найшовши Филипа, мовив до нього: Іди за мною. А був Филип з Витсаїди, з міста Андрія та Петра. Зустрів Филип Натанаїла і сказав до нього: Ми нашли того, про якого писав Мойсей у законі і пророки – Ісуса, сина Йосифа, з Назарету. Натанаїл сказав йому: Що доброго може бути з Назарету? Мовив до нього Филип: Прийди й подивися. Ісус, побачивши, що до нього надходить Натанаїл, сказав про нього: Ось справжній ізраїльтянин, в якому нема лукавства. Натанаїл сказав: Звідкіль ти мене знаєш? Сказав Ісус і промовив до нього: Перше ніж Филип тебе покликав, я тебе бачив, як був єси під смоковницею. Натанаїл відповів йому: Учителю, ти – Син Божий, ти – цар Ізраїля. Ісус у відповідь сказав йому: Тому що я мовив до тебе: я бачив тебе під смоковницею – віруєш. Побачиш більше, ніж те. І сказав до нього: Істинно, істинно кажу вам: побачите небеса відкриті і ангелів Божих, як вони возходять та сходять на Сина чоловічого.

Замість Достойно, співаємо: Тобою радується, Благодатная, всяка твар, ангельський собор і чоловічеський рід, освящений храме і раю словесний, дівственна похвало, що із неї Бог воплотився і младенцем став – перед віками суций Бог наш. Лоно бо Твоє престолом сотворив і утробу Твою просторішою небес учинив. Тобою радується, Благодатная, всяка твар, слава Тобі.

Причасний:

Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). * Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала (Пс. 32,1). Алилуя (х3)